

Bucuresti, 11 1 1944

CABINETUL MILITAR
al
CONDUCATORULUI STATULUI
Nr.201.005

Strict Secret

MARELE STAT MAJOR
-Cabinet-

Am onoare a vă aduce la cunoștință că cei 2 specialiști germani, Lt.Colonel Ventz și Haymann, veniți pentru a examina vânătorul de care și obuzierul de însoțire, realizate de Cabinetul Militar la Uzinele Malaxa, au făcut următoarele afirmațiuni:

1.Aprecieri asupra vânătorului de care.

Lt.Colonel Ventz din Waffen-Amt, căruia i se datorește improvizația "Hornisse" (tun de 88 mm anticar montat pe carul Mark III deasupra carcasei, în locul turelei) și un vânător de care modern, derivat din "Panter" în prezent în construcție, a declarat că raporul său asupra vânătorului de care "Mareșal" va fi afirmativ. Ca primă urmare va propune la Berlin să se trimită în 8-10 zile un inginer constructor, spre a ne da concursul său tehnic pentru perfecționarea detaliilor.

Lt.Colonel Haymann, trimis din partea O.K.H. și-a afirmat credința că armata română când va avea o mie de astfel de vânători de care, forța sa combativă va fi în mod considerabil sporită. După părerea sa vânătorul de care "Mareșal", mobil cu mare rază de acțiune și armat cu un tun a.c. puternic va fi "ein grosser Hetzer" (un adversar supărător) pentru Ruși.

Tot dânsul a adăogat: Generalul Guderian dorește să aibă unități de vânători de care, pe care să le poată arunca repede acolo unde

adversarul deslănțue un atac cu care; odată acest atac slăbit, aceste unități regrupate înapoi ar trebui să fie gata a interveni în altă zonă amenințată. Vânătorul de care prezentat, ușor, rapid, cu un consum redus de combustibil și cu mare rază de acțiune, are calitățile cerute de o astfel de întrebuințare.

Părerea Lt.Colonel Haymann este să se păstreze calitățile manevriere ale vânătorului de care "Mareșal" rezistându-se tentației de a i se mări protecția.

Ca valoare relativă ambii specialiști, după ce-au văzut și cele 2 improvizațiuni de vânători de care, cari folosesc fostul car rus de recunoaștere T.60 și carul R.2, pe cari s-a montat tunul a.c. rus de 76,2 au clasificat astfel diferitele categorii de armament anticar motorizat:

- 1) Vânătorul de care special construit pentru această misiune,
- 2) Sturmgeschutz-ul armat cu tun anticar,
- 3) Carul de luptă armat cu tun anticar,
- 4) Vânătorul de care improvizat prin montarea unui tun anticar pe carcasa unui car în locul turelei,
- 5) Tunul anticar tractat.

Referindu-se la cei 2 vânători de care improvizați din carele T.60 și R.2, Lt.Colonel Ventz a spus: "50% sunt mai bune decât nimic". Lt.Colonel Haymann: "deși soluția este o improvizație totuși este mai valoroasă decât tunul anticar tractat". Lt.Colonel Haymann, întrebând asupra proporției de motoare ce trebuiesc destinate vânătorului de care și vehiculelor anexe (care de comandament, de reprovizionare, de siguranță, etc.) a spus categoric: față de dezvoltarea pe care a luat-o la Ruși carul de luptă, niciunul din motoarele Hotchkiss comandate nu trebuie folosit la altceva decât a duce tunuri anticar. Pentru comandament pot fi folosite automobile Horch și Stoewer, etc. "orice teren" iar pentru reprovizionări camioane de 3 tone, la care roțile dinapoi se înlocuiesc cu o simplă șenilă, după un model ce ne poate fi pus la

dispoziție și adaptabil la orice marcă de camion.

Ca ordine de urgență în fabricație, ambii au fost de părere ca fabricarea vâăde care să treacă înaintea oricărei alte lucrări similare, fiind ca soluție superioară tuturor celorlalte sisteme de a folosi pentru luptă tunul anticar.

În detaliu observațiunile specialiștilor germani au fost următoarele:

a) Tonajul. Față de putere a motorului (15-16 cai la tonă) mobilitatea este socotită ca foarte avantajoasă.

Deși Lt.Colonel Ventz a afirmat că blindajul unui vânător ușor de care trebuie să asigure echipajul numai contra armei anticar ruse și că deasupra acestui blindaj orice creștere este inutilă, dacă nu se merge la plăci de 80-100 mm. deci la tonaje prohibitive, înclină pentru o ușoară îngroșare a blindajului nostru, aceasta fiind cu siguranță propunerea echipajelor acestor vânători de care după primele lupte.

Lt.Colonel Haymann nu a fost de acord cu ideea îngroșării blindajului, deoarece aceasta ducând la o creștere a greutateii, va micșora mobilitatea vânătorului de care, calitatea lui esențială.

b) Protecția.

Un vânător de care se poate găsi uneori în dispozitivul inamic, fie de infanterie întărită cu mijloace anticar, fie de blindate, armate și cu tunuri anticar și cu mitraliere. Ideal, vânătorul de care trebuie să poată rezista la acest foc, ori de unde ar veni. Vânătorul greu german rezistă la tunul a.c. rus de 76,2 dela distanța, chiar la 100 m.; dar atinge tonajul de 47 t. și devine o adevărata uzină; un vânător ușor se poate mulțumi cu protecția contra gloanțelor și contra armei anticar ruse.

Din aceasta se deduce ca vânătorul greu este de o folosire nelimitată; cel ușor nu trebuie să depășească, în principiu, dispozitivul infanteriei

sau blindatelor proprii.

In duelul ce se naște vânătorul de care se prezintă cu fața, aceasta trebuie să fie mai puternic blindată. La vânătorul greu german placa din față are 80 mm. grosime sub o înclinare de 35°; vânătorul "Mareșal" are prevăzută în față o placă de 20 mm. grosime sub o înclinare mai favorabilă de 25° grade.

Lt.Colonel Ventz a propus ca grosimea acestuia să fie ridicată la 30 mm. ceea ce se va încerca, ținându-se seamă și de rezultatul tragerilor ce se vor face la Sudiți în curând, cu arma anticar și tunul de 45 mm. a.c. ruse.

Lateral grosimea blindajului trebuie să fie de circa 1/3 din aceea a plăcii din față. Germanii au un vânător de care cu 50 mm în față, față de 15 mm. Lateral. Am fost sfătuiți a menține grosimea de ...mm. laterală actuală.

Forma carcasei a fost găsită foarte simplă și foarte reușită. Lt.Colonel Haymann a comparat-o cu forma broaștei țestoase, joasă, greu de observat din departare și ușor de fabricat.

c) Armamentul.

Tunul a.c. de 75 mm. D.T.U.D.R. este socotit ca suficient de puternic, chiar și față de carul T.34.

Asupra așezării lui s'a făcut următoarele observațiuni:

- câmpul lateral de 15 grade este foarte bun; la vânătorul german greu acest câmp este de 30 grade, însă ținându-se seama de ușurința cu care schimbă de direcție vânătorul "Mareșal" cele 15 grade sunt socotite ca larg suficiente; s'ar putea chiar reduce, dacă alte nevoi cer aceasta;

-câmpul vertical a fost considerat suficient: +10 și -5°; vânătorul german, are -8° din cauza genulierei lui mult mai înalte;

-genuliera ar trebui ridicată pentru a se evita lovirea

pământului cu țeava la trecerea șanțurilor și mișcarea în teren a traectoriei foarte întinse.

Acest deziderat se va satisface ridicându-se umerii cu 18 cm. (suspensia mai înaltă cu 10 cm. și traverse laterale mai joase în car cu 8 cm.);

-retragerea tunului cu 20-30 cm în car, sfătuită de Lt.Colonel Ventz, nu este posibilă din cauza poziției încărcătorului; numai montarea unui tun anticar special, cum au germanii, ar putea satisface acest deziderat;

-așezarea tunului pe un afet special a fost găsită bună; ni s'a recomandat să examinăm și soluția unei suspensii cardanice, așezată între blindaj și podeaua sașiiului (ni se vor trimite planuri).

Se va folosi această idee în mod avantajos la plasarea unei mitraliere ușoare în blindaj, lângă tun;

-scoaterea tunului pentru reparații numai după o prealabilă ridicare a blindajului, a fost găsită ca nepractică.

Cum însă reparații de tunuri la noi nu se fac decât la atelierele mobile, ridicarea unei carcase de 1,5 tone nu este o problemă grea pentru aceste ateliere. Altfel a face posibilă scoaterea tunului prin carcasa ar însemna a slăbi carcasa sau a recurge la complicații de construcție;

-evacuarea gazelor rezultate din tragere se face la vânătorul german cu ajutorul unui ventilator special.

Dacă absorbția ce-o face ventilatorul motorului Hotchkiss, nu se va dovedi suficientă la experiențe, se va recurge la montarea unui ventilator electric.

d) Muniția.

Vânătorii de care germani, improvizați armați cu tun de 75 mm. duc până la 70 proiectile. La vânătorul „Mareșal” se va putea realiza 45 proiectile.

Viteza și mica siluetă a carului precum și viteza mai mare a proiectilului nostru, permite o tragere la mai mică

distanță și mai precisă, deci consum mai mic de munițiuni.

e) Motorul și transmisia, au fost găsite ca foarte bune.

Transmisia a rezistat în foarte bune condițiuni la proba cerută de a face o pornire în pantă de circa 30°.

f) Conducerea vânătorului de care.

Pentru a se permite o ochire a vânătorului, de care mai ușoară, s'a adoptat la carul "Mareșal" o conducere inversată față de aceea a actualelor care: direcția se schimbă prin frânarea cu piciorul /nu cu mâna/ a celor 2 șenile. Sistemul acesta permite o mișcare a carului în direcție chiar atunci când ochitorul /care este și conductor/ are mâinile ocupate la cele două manivele de înălțime și direcție /la oprire conductorul angrenează viteza 1-a și debreiază - frânează cu ambele picioare; orice ridicare a unuia din picioare produce rotirea carului în partea opusă/.

Sistemul a fost găsit ingenios de cei 2 specialiști germani și a fost examinat cu o minuțioasă și îndelungată atențiune. Lt.Colonel Haymann a mers în car spre a-l vedea lucrând și a cerut un mers pe linie dreaptă dealungul unei alei asfaltate spre a vedea sensibilitatea carului la frânarea șenilelor cu piciorul. A 2-a inovație, combinarea debreiajului cu accelerația, a format obiectul aceleiași atențiuni.

g) Personalul.

Vânătorul de care Mareșal are numai 2 oameni: un ochitor-conductor și un încărcător radiofonist. Ideea de bază a fost: conductorul nu trage când conduce și nu conduce când trage /cu excepția schimbării de direcție a carului, ce se face numai cu picioarele în cazul obiectivului mișcător/.

Lt.Colonel Vantz a declarat că un proiect oarecum asemănător pentru combinarea funcțiilor a prezentat un constructor german, dar a fost respins. El prevedea însă combinarea funcțiilor de încărcător cu ochitor.

Nu s-a adus nici o critică acestei inovațiuni.

Dimpotrivă, Lt.Colonel Ventz a întrebat: cum ați ajuns la această soluție, a combinării funcțiilor pentru reducerea personalului, pe care o urmărim și noi?

Ambii specialiști au arătat însă că pentru funcția de conductor-ochitor va trebui să fie folosiți însăși comandanții de baterii, comandanții de secții și la restul carelor - subofițeri. Cei doi ocupanți ai carului trebuie să aibă loc suficient pentru buna îndeplinire a funcțiilor lor combinate, mai mult decât locul extrem de redus din carele actuale unde funcțiile sunt complet separate.

Carul „Mareșal” are acest loc bine asigurat.

h) Suspensia și șenila.

Nimic deosebit pentru suspensie. Șenila deși un coeficient de presiune de 0,6 și la carele germane merge până la 0,9 și chiar 1, totuși ni s-a dat sfatul a o mai lărgi.

Se va încerca în acest scop șenila unui car 38 T. venit din Crimeea.

Găsindu-se că înălțimea dela fundul carului este prea mică /30 cm./ ni s'a recomandat o ridicare până la 40 cm. Spre a ni se dovedi că acuala înălțime este mică, Lt.Colonel Ventz a cerut să se facă 3 învârtituri pe loc, care adunând pământ sub car trebuia să-l imobilizeze. Deși terenul era desfundat, carul s'a învârtit pe loc de trei ori întrun sens și de 3 ori în celălalt și apoi a pornit, lăsând în urmă șanțuri adânci și o masă de pământ frământat. Șenila carului rus T.60 s'a dovedit astfel foarte bună: nu adună pământ și nu produce deșeniere prin înfigere laterală în pământ la viraje.

Ni s'a recomandat o reexaminare a depărtării între șenilă și apărătoarea ei, unde s'ar putea aduna pământ.

După deplasările în teren desfundat, înmuiat și amestecat cu zăpadă și prin o arătură de toamnă, făcute cu ușurință, Lt.Colonel Haymann a declarat: un vehicul atât de mic și atât de mobil /ein solches kleiness Ding so beweglich/ nu am văzut încă până acum.

i) Organizarea în unități.

Cei 2 specialiști au preconizat următoarea organizare:

Vânătorii de care organizați numai în grupuri / divizioane / independente la dispoziția marilor comandamente.

Comandantul merge înapoi pe un vehicul auto "toate terenurile" prevăzut cu radio recepție și emisie pe 2-3 lungimi de undă: una cu comandamentul de M.U., alta cu bateriile și a 3-a - eventual - cu carele.

Pe lângă el un grup de comandă foarte redus în auto toate terenurile.

Divizionul pe 3 baterii, bateria pe 3 secții, secția a 3 piese.

Comandanții de baterii și secții conduc și ei câte un vânător de care. Pe carul comandanților de baterii se pune încă un radiofonist /dacă este posibil/ pentru legătura cu divizionul, sacrificând o parte din muniție.

Trenurile de luptă pe camioane toate terenurile.

Tren regimentar pe divizion, divizibil la nevoie pe baterii.

j) Concluziuni.

Exactă opinie a celor 2 specialiști asupra vânătorului de care "Mareșal" nu a putut fi cunoscută. Din unele aprecieri se deduce valoarea ce-au acordat-o realizării noastre. Intre altele Lt.Colonel. Vantz vorbind de inventivitatea spiritului românesc a regretat că mentalitatea germană, care vrea să păstreze secretele realizărilor sale, împiedică colaborări ce-ar putea fi folositoare chiar industriei germane.

Interesul care l'au arătat cei 2 specialiști vânătorului de care, a fost tot timpul extrem de viu. În special inovațiile le-au

examinat cu atenție și au cerut repetat explicații asupra
originei și dezvoltării lor /conducerea inversă, ambreiaj combinat
cu accelerația, funcțiunile combinate ale servanților, așezarea
muniției, așezarea tunului pe fundul carului/.

Impresiunea specialiștilor a fost că cei 2 ofițeri germani au
avut mai mult de luat, de cât de dat, judecând după întrebările și
observațiunile ce-au făcut. Aceasta se poate deduce și din
comparația cu cel mai nou vânător de care german, armat cu tun a.c.
de 88 m/m deci superior cu o clasă tunului nostru de 75 a.c.
D.T.U.D.R. și care are ... tone, față de 7,5 tone ale vânătorului de
care.

Întrebați asupra unei colaborări industriale pentru
satisfacerea nevoilor armatei germane și române prin fabricarea în
serie a vânătorului de care "Mareșal", specialiștii germani au
răspuns că nu au mandat să ia angajamente.

La cererea noastră au promis totuși că ni se vor
da răspunsuri oficiale, prin constructorul ce va veni,
la unele întrebări cu caracter tehnic. Din amabilitate
Lt.Colonel Ventz a mărturisit că Waffen-Amt nu va consimți să ni se
răspundă la toate întrebările; din dorința sa de a ne ajuta și față
de atențiunea cu care au fost primiți ambii ofițeri germani au
promis că ne vor da și la restul de întrebări răspuns verbal și cu
caracter confidențial prin atașatul nostru militar.

Față de Colonelul Assmann, dela misiunea militară germană și
de Colonelul Busch, de la misiunea economică germană, ambii
specialiști au cerut să ni se acorde tot sprijinul pentru realizarea
vânătorului de care prin livrări de materii prime și fabricate din
Germania. Pentru piesele ce nu se pot fabrica decât în Germania cum
sunt galeții îmbrăcați cu cauciuc ai suspensiei nu ni s-a făcut
nici-o promisiune formală. Vom primi răspunsul prin Colonelul Busch

asupra posibilităților de livrare. Pentru formare a sudorilor de blindaj ni se asigură instruirea lor în curs de 8 zile cu procedeele cele mai noi ale industriei germane.

Rămâne de aflat cele ce au raportat acești 2 specialiști Generalului Hansen, căruia i s'au prezentat înainte de plecare într'o audiență de 15 minute. Va fi întrebat cu ocazia vizitei sale din această săptămână la uzinele Malaxa.

2. Obuzierul de însoțire.

Planul obuzierului de însoțire /anexat/ prezentat celor 2 specialiști germani a fost găsit judicios întocmit.

Armata germană dispune de astfel de obuziere de însoțire de calibru 150 mm./model vechi/, montate pe carcasa carului ceh C.K.D.-38 T. Sunt și în prezent întrebuințate în Italia, ca artilerie pe șenilă /Sebafahrlafett organizate în grupuri / divizioane / independente, la dispoziția comandamentelor. Soluția răspunde tendinței de motorizare a artileriei prin montarea pieselor pe vehiculul automotor, soluție superioară vechei formule de tractare mecanică a pieselor.

Genuliera mai joasă a obuzierului nostru de însoțire a fost găsită avantajoasă; obuzierul rus de 122 mm. a fost considerat ca adecvat scopului: bătaia oarecum redusă a lui nu constituie un inconvenient artileriei de asalt cerându-i-se să tragă normal direct, deci la mici distanțe.

Ansamblul este însă astfel organizat încât acest obuzier poate concura și la apărarea statică a unui front și la pregătirea unui atac din poziții defilate. Unghiul maxim de înclinare de 23 grade îi permite să tragă la circa 6500 m., iar luneta panoramică asigură și execuția tragerilor indirecte.

Incărcarea proiectilelor grele și cu cartuș separat justifică mărirea numărului de servanți dela 2 la 3 sau chiar 4, loc fiind suficient.

Separarea funcțiilor de ochitor și conductor deasemeni a fost găsită justificată, dat fiind marea atenție ce se cere

ochitorului, care trebuie să intervină contra obiectivelor greu de descoperit: cazemate camuflate, cuiburi de arme automate improvizate în teren, etc./spre deosebire de obiectivele vânătorului de care, de profil înalt și mai ușor de găsit/.

Ni s'a recomandat dotarea obuzierului de însoțire cu un număr de proiectile, deoarece tonajul nu joacă niciun rol: deplasarea obuzierului de însoțire nu cere rapiditate și nici trecerea prin terenuri foarte grele, pe care le poate ocoli. Așezarea muniției în partea deasupra motorului fiind inevitabilă, cere o bună izolare contra căldurii pentru a nu se influența temperatura pulberii de asvârlire și deci bătaia proiectilelor.

Întrebuințarea obuzierului de asalt, au declarat specialiștii, trebuie să fie bine cunoscută trupelor, ce le primesc ca întărire. Obuzierul trebuie să dispună de obuze explosive pentru misiunile lui normale. Ca orice gură de foc însă va dispune și de un procent redus de proiectile Hohlladung spre a se putea apăra contra carelor de luptă /aceste proiectile ce se trag la o distanță cel mult egală cu viteza inițială a proiectilului, adică sub 400 m./.

Deci contra carelor de luptă obuzierul de însoțire va lua o atitudine defensivă și va căuta poziții mascate sau camuflate, spre a nu fi descoperit înainte ca tancul advers să intre în bătaia eficace.

Este deci greșit a se cere acestor piese, în cazul unui atac inamic cu care: "înaintate"/ Panzer vor/ astfel întrebuințate, adică împinse ofensiv în lupta de care, ele vor fi ușor distruse din cauza insuficiente protecții /15 mm./ și a siluetei vizibile și caracteristice. Greșala aceasta este frecventă în armata germană și se luptă cu greutate în contra ei.

Părerea specialiștilor germani, este ca obuzierul de 122 și 150 mm. să nu se monteze pe șasiul echipat cu motorul Hotchkiss decât după ce se vor satisface toate nevoile în vânători de care.

Cum în acest an sunt probabilități de a avea cele 1000 motoare comandate și numai circa 500 tunuri anticar, va urma să se decidă pe timpul fabricației ce destinație

vor primi șasiurile disponibile. Primesc:
-un alt tun anticar german de exemplu
-tunul Vickers de 75 mm. antiaerian adaptat ca tun a.c.
-obuziere de 122 sau 150 mm.

3. Diverse informațiuni.

a) Carele blindate rusești.

Cei 2 ofițeri germani declară că atât calitativ-technic-cât și cantitativ carele rusești dețin superioritatea.

Carul T.34 rus nu poate fi egalat de industria germană din cauza motorului foarte ușor, de tip aviație, construit din metale ușoare. Germania nu dispune de astfel de metale și deci nu poate fabrica motoare ușoare li totuși puternice.

Carele germane caută a contra-balansa această inferioritate prin folosirea unui tun mai puternic, instalații interioare mai perfecționate și un personal mai bine instruit, mai conștient și mai disciplinat.

Privitor la valoarea tunului de 76,2 rus care armează carul T.34 ofițerii germani recunosc că având o țeava mai scurtă și fără frână de gură puterea lui este inferioară celui de 75 mm. german. Dar are marele avantaj de a trage acelaș proiectil ca tunul de câmp sau antiaerian, facultate de importanță uneori capitală în acest război. Unificarea realizată de Ruși în armament, motorizare, aviație declară germanii, este de un folos neînchipuit, față de diversitatea modelelor cu care luptă armata germană.

În cadrul acestei idei Lt.Colonel Ventz și-a exprimat mirarea că tunul nostru anticar nu va putea trage cu muniție germană.

Rușii nu mai fabrică decât carul T.34. Carele K.W.1 și K.W.2 au dispărut: prizonierii ruși vorbesc de care de 100 tone, dar nu au apărut și tonajul acesta pare a le limita întrebuițarea. Cât privește capacitatea de producție a carelor T.34 nu se poate da nici-o cifră. Se știe numai că specialiștii ruși, veniți în 1940 în Germania pentru a primi planurile carelor germane M.III și M.IV /conform înțelegerii din August 1939/, au cerut să li se arate și fabricile nu numai atelierele de experiențe/ cari de fapt erau fabricile germane minuscule față de cele rusești/.

Obuzierul de însoțire rus, obținut prin așezarea unui obuzier de 122 mm. pe carcasa carului T.34 este de slabă valoare: prea înalt, proiectile puține și instalație rudimentară. În schimb un tun de asalt recent rus este foarte reușit și periculos.

b) Carele germane.

Ultimele care M.IV., modificate Tiger și Panter sunt superioare, spun ofițerii germani, carelor rusești în ansamblul calităților lor.

Se remarcă o preferință în unitățile blindate germane pentru tunul de asalt /Sturmgeschutz/ față de carul de luptă. Tunul de asalt fiind fără turelă, poartă un tun de calibru superior carului de luptă de tonaj egal, oferă o siluetă mai mică și are deci șanse mai puține de a fi lovit.

Carul de luptă își găsește întrebuințarea lui tipică numai la marile unități blindate, chemate a face pătrunderi adânci și deci duce lupta în situațiuni neprevăzute. În toate celelalte cazuri tunul de asalt, cu care are oarecare asemănare vânătorul de care „Mareșal” deși are un blindaj mai redus, își găsește o mult mai largă întrebuințare.

c) Muniția anticar.

Rapoartele unităților de pe frontul german arată că proiectilul Hohlladung își pierde din importanță. Trupa preferă proiectilul de ruptură, perforant, care dă efecte mai sigure. Artileria divizionară posedă totuși și trage proiectilul Hoblladung pentru a se apăra când este atacată de care dela mică distanță.

d) Desfășurarea războiului.

Germania face eforturi mari în domeniul armei blindate, a armelor noi /despre care nu s'a obținut nici-o precizare și al

aviației.

Deși bombardamentele au atins unele fabrici, a 2-a zi a reînceput reconstrucția lor.

Totuși nici dela aceste arme, nici dela cele ce se montează pe coasta canalului nu se așteaptă deciziunea. Se crede numai că Rușii nu vor putea continua lupta istovitoare de azi la nesfârșit și că Germania îi va putea învinge după ce lipsurile sau defecțiunile Rușilor vor slăbi puterea actuală a armatei lor.

Lt.Colonel Ventz, fără a manifesta o neîncredere în posibilitățile armatei germane, crede că dacă nu ar fi atâtea unități germane risipite în Europa, Rușii ar putea fi bătuți în 4-5 luni. Lt.Colonel Haymann deși îngândurat când i se vorbea de desfășurarea actuală a luptelor, afirmă că prin noi arme, cu noile bombardiere ușoare și grele germane și cu represaliile asupra Angliei, șansele de a câștiga războiul Germania se măresc.

SEFUL CABINETULUI MILITAR

Colonel/ss/R.Davidescu